

Anna katsoi, ensiviikolla viisi vuotta täyttävää tytärtään, Hilmaa. Nimi oli Jussin mummolta periytynyt. Hilman toinen nimi tuli Annan äidin mukaan. Hilma Marketta katsoi dvd-laitteelta muumi sarjaa, joka oli edellisen joulun ykköslahjatoive ja sitä oli jo melkein vuosi kulutettu ahkeraan. Anna palasi takaisin keittiöön ja otti valmiin makkarakeiton pois kuumalta levyltä. Raisan pitäisi kohta olla täällä, Anna ajatteli. Raisa oli luvannut tulla Hilman seuraksi, siksi aikaa kun hän itse käy zumba-tunnilla. Raisaa ei saanut zumbaamaan, ei vaikka Anna oli häntä kaverikseen mukaan useasti kysynyt. Mutta Hilmaa Raisa sanoi hoitavansa ihan koska vaan, olihan hän Hilman kummitäti. Ovisummerin ääni keskeytti Annan pöydän kattamisen, hän kiirehti eteiseen ja nosti luurin korvalleen ja samalla Raisa jo aneli aukaisemaan oven. - täällä on ihan hiton kylmä, aukase äkkiä. -okei, okei aukee just. Anna painoi ovenaukaisunappia ja jäi eteiseen kuuntelemaan rappukäytävän ääniä. Kuullessaan hissin pysähtyvän viidenteen kerrokseen Anna avasi oven. -Moi Raikku, kiva ku pääsit, laitoin just ruoan valmiiksi. Syökää te vaikka samantien, mä syön ku tuun zumbasta. Himppu kattoo muumeja. Anna sanoi samalla kun veti kengät jalkaansa, otti takin naulakosta ja oli menossa ulko-ovelle, kun muisti valmiiksi pakatun repun, joka odotti eteisen penkillä. - Syökää, mä meen samantien, moido. Anna otti repun ja oli lähdössä kun hän kuuli Hilman huutavan. - Äiti! hali jäi! Hilma kipitti eteiseen. Anna kumartui oviaukkoon, Hilma otti äitiään kaulasta kiinni. Anna moiskautti vielä pusun Hilman poskelle. -Nyt äitin täytyy mennä, ettei myöhästy. Hei, hei oo kiltisti! -Joo oon, hei, hei! Hilma kipitti takaisin olhuoneeseen television ääreen. Raisa veti ulko-oven kiinni, meni Hilman seuraksi olohuoneeseen, istui tämän viereen lattialle. -kestääkö tää vielä pitkään? -Ei kauhee kauan. -Mentäkö syömään välillä? -Joo, mennään, muumitkin söi just äsken. Mulla on jo iso nälkä. Hilma kipaisee samantien keittiöön ja nousee tuolille, polvien päälle istumaan. -Otatko leipää? Mä voitelen sulle, laitetaanko juustoa? Kysyy Raisa, joka on jo myös pöydän ääressä istumassa. -Pehmeetä leipää ja ei juustoo, yök. Voita vaa. Raisa voitelee ranskanleipäpalan ja laittaa Hilmalle keittoa pienelle muumi-lautaselle. -Varo, se on vielä aika kuumaa. Raisa on juuri annostelemassa itselleen keittoa lautaselle, kun ovisummerin ääni keskeyttää ruokailun. -No, jäiköhän siltä sun äidiltä nyt zumba-pöksyt, vai mitkä? Hilmaa naurattaa. -sumpa-pöksyt jäi. Raisa pörröttää Hilman pitkiä vaaleita hiuksia mennessään eteiseen. -Haloo, jäikö zumba-pöksyt vai... -Avaa ovi nyt! Raisalla kestää pieni hetki tajuta ettei luurinpäässä olekaan Anna. -Jussi... et sä saa tänne tulla. Eikä Anna oo edes kotona. -No just sen takia mä nyt tulinkin! Anna meni just tosta ohi. Avaa, haluan vaan nähdä Himpun! -Ei... eiku...en mä voi avata, anna on kieltänyt... avaamasta sulle ku... -Joo, joo. Oon ihan selvinpäin. Himpulla on ensiviikolla synttärit. Mulla on sille lahja. Avaa nyt, jooko. Oon sitä paitsi ihan jäässä. Avaa, jooko. -Tuu uudestaan vaikka huomenna, tai... -En, ei se ees laske mua sisään. En saa nähdä Himppua ku kerran kuukaudessa ja sillonkin ne saatanan sosiaalitantat vahtii niskan takana kokoajan. Avaa nyt. Mulla on sille lahja, pehmo-muumi, Himppu tykkää muumeista, sä tiedät. Annan vaan tän lahjan ja lähden, okei? Raisa miettii kuumeisesti, Anna oli kieltänyt laskemasta Jussia sisälle. Aineissa tai kännissä se on väkivaltainen. Olihan Raisakin nähnyt kuinka Annalla oli joskus musta silmä, tai mustelmia, kun Jussi oli lyönyt Annaa. -No... lupaat ettet tuu sisälle, annat vaa ovelta paketin, jooko? -Joo, joo. Aukase nyt. Tänne oikeesti paleltuu! Raisa epäröi vielä hetken ja painaa sitten alaoven avaus painiketta. Raisa menee keittöön istumaan Hilman viereen. -Tulisit sä Himppu käymää ovelta, isi tuo sulle lahjan. Raisa kuulee kuinka hissi pysähtyy viidenteen kerrokseen. Samassa ovikello soi. -Mennään nyt katsomaan, Raisa sanoo Hilmalle, joka on jo valunut tuolilta pois ja on jo menossa eteiseen. Raisa katsoo ovisilmästä ja näkee Jussin seisovan oven takana, lahjapaperiin kääritty nyytti kainalossaan. Raisa miettii... sydän hakkaa ylikierroksilla, voisko olla avaamatta... Ovikello soi uudestaan. Raisa säpsähtää

ja avaa oven varovasti, vain raolleen. -Isi, kuuluu Raisan selän takaa. Hilma on nähnyt ovenraosta Jussin. Raisa avaa ovea lisää. Hilma vilahtaa heti käyävään. Jussi ottaa Hilman syliinsä ja on aikeissa kävellä sisälle. -Ei... Hei, me sovittiin... Jussi tempaisee toisella kädellä oven selälleen. Lahjapaketti lentää pitkin rappukäytävän portaita. Jussi on samantien eteisessä ja laskee Hilman sylistään. -Käy Himppu hakemassa paketti portailta. Hilma kipaisee käytävään, ottaa paketin ja kipittää eteiseen, pitäen pakettia eteen ojennetuissa käsissään. Raisa on ollut hiljaa ja tuijottaa silmät suurina Jussia, joka, vetää käytävän oven kiinni perässään, kyykistyy Hilman eteen ja avaa lahjapaperiin käärityn paketin. -Kato Himppu mitä isi toi, pikku Himpulle, kato. Nyt Raisa kuulee miten Jussin ääni sammaltaa. Paketista paljastuu kulunut nalle, jolla on vielä kirpputorin viidenkymmenen sentin hintalappu korvassa kiinni. Raisa tuijottaa nallea. -Muumi... ei tuo oo muumi, sä sanoit... Jussi nousee nopeasti ylös, nalle roikkuu yhä Jussin kädessä, työntää naaman aivan Raisan naamaan kiinni. -No paskan väliä, mikä se on. Se on saatana lahja, lahja perkele, ymmärrätkö! Jussi tuijottaa Raisaa suoraan silmiin. Raisa ei uskalla sanoa mitään. -Kato Himppu miten kiva nalle, kato. Jussi kääntyy kohti tytärtään ja työntää nallen Hilman syliin. Hilma puristaa nallea syliinsä, alahuuli vääntyy itkuun, lämmin kyynel kihoaa Hilman silmiin. Hilma ei itke, ei ääneen. Hilma muistaa kuinka isi aina suuttui jos Hilmaa itketti kun isi oli äidille vihainen. -Isi tuli nyt kotiin.

***** Rikoskomisario Kari Helle pysäköi mondeonsa kerrostalon vapaaseen parkkiruutuun, katsomatta oliko lämmitystolppaan liimattu paikan omistusta osoittava "varattu" tarra vai ei. Viereiseltä penkiltä ulos noussut rikospoliisi, Marika Parviainen veti talvitakin vetoketjun ylös saakka kiinni, nosti takin kaulukset pystyyn, suojaksi purevaa viimaa vastaan ja vilkaisi kerrostalon ylintä kerrosta, kuin todetakseen rikospaikan. Heitä vastaan käveli nuorempi konstaapeli Risto Nenonen, joka oli odottanut rappukäytävässä, viimalta suojassa ja tuli nyt ulos. -Terve Nenonen, mikäs siellä on tilanne? Helle kysyy samalla kun he kävelevät kohti rappukäytävää ja kiertävät ulko-oven eteen pysäköidyn ambulanssin. -Asunnossa on pahoinpidelty nainen. Ilmoittajan, Nenonen katsoo muistivihkoaan, Anna Koivulan mukaan nainen on hänen ystävänsä Raisa Virtanen, joka oli siellä lapsenlikkana. -Ja tää äiti oli töissä vai? Marika kysyy ja tömistää samalla irtolumet kengistään, ennekuin he astuvat avonaisesta ulko-ovesta rappukäytävään. Nenonen on jo ehtinyt hissin luo ja painaa nappia, johon syttyy valo, merkiksi että hissi on tulossa alas. -Ei ollut töissä, oli jumpassa. Viipyi siellä omien sanojensa mukaan noin puolitoista tuntia. Tuli kotiin ja löysi ystävänsä lattialta pahoinpideltynä ja tajuttomana. Samassa kuului kilahtava ääni merkiksi että hissi on pysähtynyt P-kerrokseen. Nenonen vetää oven auki, ja he kaikki kolme astuvat pieneen hissiin. -No jo on pieni koppi, tähän kun astut viikonlopun kauppakassien kanssa niin eipä paljon tilaa jää polvia heilutella. Toteaa Helle, samalla kun Nenonen painaa viidennen kerroksen nappia. -Siellä on paikalla Maijanen jututtamassa tätä Anna Koivulaa. Tultiin paikalle heti ambulanssin jälkeen. Emme ole vielä saaneet puhutettua tätä lapsenvahtia. -Ja lapsi on kadonnut? Parviainen enemminkin toteaa kuin kysyy. -Juu, kyllä. Sen enempää ei ole vielä selvinnyt meillekään. Samalla hissi pysähtyy viidenteen kerrokseen. Helle työntää oven auki ja he astuvat käytävään. Koivulan asunnon ovi on auki ja he kävelevät samantien asunnon eteiseen. Helle vilkaisee makuuhuoneeseen, samalla kun Parviainen jatkaa suoraan olohuoneeseen, jossa ambulanssin ensihoitaja on kyykistyneenä sohvalla istuvan naisen eteen. Ambulanssin henkilökuntaan kuuluva lääkäri täyttää kaavaketta, seisoen naisen vieressä, näkee Marikan ja heilauttaa kättään pyytäen samalla tätä odottamaan hetken. Makuuhuoneessa sängyllä istuu kostaapeli Kirsi Maijanen, Nenosen partiokaveri. Hän istuu vaaleahiuksisen, päänsä alas painaneen naisen vieressä, pitää naista kädestä ja puhuu hiljaa tämän kanssa. Helle menee asunnon

keittiöön, keittiöstä vastaan leijuu ruoan tuoksu, ruoka on katettuna pöydälle. Kahdella lautasella on vielä ruokaa jäljellä. Toinen lautanen on lasten muumilautanen, pieni lusikka on lautasella. Helle näkee että toisesta lautasesta ei ole vielä ehditty syödä, lusikka on puhtaana lautasen vieressä, pöytäliinalla. -Kari, tuletko tänne. Kuuluu parviaisen ääni olohuoneesta. Helle menee samantien eteisen kautta olohuoneen oviaukolle, ja pistää samalla merkille ettei olohuoneen ja eteisen välissä ole ovea ensinkään, pelkät karmit. Ovi on ilmeisesti otettu jossain vaiheessa pois tarpeettomana, ajattelee Helle. -Lapsenhoitaja on menettänyt molemmat etuhampaat yläleuasta ja sen lisäksi kärsii aivotärähdyksestä. Parviainen kertoo samat asiat jotka lääkäri oli hänelle hetkeä aiemmin sanonut. Helle näkee samalla kuinka ambulanssihenkilökunta siirtää naisen paareille, istuma-asentoon. -Nainen oli lääkärin mukaan puhunut Jussista. Puheesta ei vaan saa kunnolla selvää kun nuo hampaat puuttuu... Samalla Helle ja Parviainen joutuvat siirtymään sivuun oviaukolta koska, potilasta lähdetään siirtämään paareilla pois asunnosta. Ensihoitajien kantaessa paareja Helteen ohi, hän huomaa kuinka naisen naama ja silmät ovat turvonneet ja sinertyneet. -Voiko häntä jututtaa... kysyy Helle lääkäriltä. -Ei nyt, viemme hänet ensiapuun, ehkä myöhemmin siellä onnistuu... Helle katsoo parien ja kantajien perään näiden mennessä ulko-ovelta rappukäytävään, ja kääntyvän suoraan portaisiin, edes yrittämättä survoa paareja pieneen hissiin. Helle vinkkaa Nenoselle, joka on makuuhuoneessa sängyn vieressä, Maijasen istuessa sängyllä ja keskustelevan naisen kanssa. Nenonen menee eteiseen. Myös Maijanen nousee ylös naisen vierestä ja tulee perässä. Helle kääntyykin Maijasen puoleen. -Saitko jututettua naista? -Anna Koivula on varma että pahoinpitelijä on hänen entinen miehensä Jussi. Jussi Kälviäinen. Tällä Kälviäisellä on lähestymiskielto, annettu viime kesänä. -Eli puolisen vuotta sitten. -Tänä aikana se on ollut muutamia kertoja oven takana sekä soitellut tälle entiselle vaimolleen. -Ja nyt on sitten käynyt ja vienyt lapsen mennessään. Toteaa Parviainen. -Kyllä, ilmeisesti näin on, ainakin naisen mukaan. Sanoo Maijanen, kääntyy samalla ja menee takaisin makuuhuoneeseen, päänsä painaneen ja nyyhkyttävän Anna Koivulan luo. -Ota Nenonen toinen partio tähän kaveriksi ja käykää jututtamassa kaikkia tästä rappukäytävästä jos joku olisi nähnyt tai kuullut jotain. Mahdollisuuksien mukaan jututtakaa myös muiden rappujen asukkaita. Nyt olisi tärkeä saada varmistus tuohon henkilöön, oliko se tämä entinen aviomies vai mahdollisesti joku muu. Maijanen saa hoitaa naiselle apua. Ja tää Kälviäinen laitetaan hakuun samantien. Helle vilkaisee samalla makuuhuoneeseen ja näkee konstaapeli Kirsi Maijasen seisovan sängyn vieressä ja puhuvan puhelimeen. -Marika, selvitä tän Kälviäisen osoite, myös vanhempien osoite sekä kaikki puhelinnumerot. Samalla Maijanen on tullut makuuhuoneesta eteiseen ja laittaa puhelinta juuri takaisin takin rintataskuun. -Annan vanhemmat on tulossa tänne, lupasivat huolehtia Annasta. Ajattelin jäädä tänne siksi kunnes vanhemmat ovat täällä. Noin puolisen tuntia menee... -Jää vaan, jututa niitä vanhempia vielä, mitä heillä olisi kerrottavaa tästä entisestä aviomiehestä. -Marika, onko sulla ne osoitteet jo tiedossa? -On kyllä. Jussin asunto on hervannassa, opiskelijankadulla vanhemmista löytyi äidin osoite pirkkalasta. Isä on kirjoilla Helsingissä. -Hyvä, me ajetaan samantien tuonne opiskelijankadulle. -neljänollakuutonen irtaantui just liikenneonnettomuuspaikalta nekalantieltä. Ne tulee tähän kaveriksi jututtamaan näitä naapureita, minä aloittelen jo tästä kerroksesta, toteaa Nenonen ja siirtyy rappukäytävään, josta kuuluu hetken päästä kuinka viereisen asunnon ovikelloa soitetaan. Helle ja Parviainen ovat menossa jo rappuja pitkin alaspäin, viidennestä kerroksesta kuuluu kuinka Nenoselle avataan ovi. -Poliisista iltapäivää...

***** Helle ja Parviainen istuvat autossa ja

Helle kääntää mondeon juuri pois kerrostalon piha-alueelta, kun radiopuhelimesta kuuluu vanhemman konstaapelin, Teemu Härkösen ääni. -Neljänollakuutonen tuli just tähän ilvestielle

ja jalkautuu kaksnollaykkösen avuksi. Mondeo on kerennyt hervannan valtaväylälle ja Helle on jo kääntymässä opiskelijankadulle, kun radiopuhelimesta kuuluu Nenosen ääni. -kaikille partioille tiedoksi, tää ilvestien tekijä on tunistettu. Tekijäksi on varmistunut Jussi Kälviäinen. Helle painaa radiopuhelimen tangenttia, -Kälviäinen saattaa liikkua lapsen, viisivuotiaan tytön kanssa. Otetaan kiinni tavattaessa. Helle jättää auton parkkiin opiskelijankatu neljän kohdalle tienlaitaan. Helle ja Parviainen ovat rappukäytävässä, nousemassa juuri ensimmäisen kerroksen tasanteelle, kun Kälviäisen asunnon ovi aukeaa ja rappukäytävään astuu tummahiuksinen nainen. Parviainen melkein kompastuu ylimpään rappuun kun hän kiirehtii naisen luo, samaan aikaan Helle nappaa ovesta kiinni ja on menossa asuntoon ja huutaa samalla, poliisi, tulkaa esiin kädet näkyvillä! Parviainen on sillä aikaa laittanut naisen kädet selän taakse, käsiraudoilla kiinni ja tulee naisen kanssa sisään asuntoon. -Ei täällä ole ketään. Helle menee naisen luo. -Missä on Jussi Kälviäinen? Nainen katsoo Hellettä ja kääntää katseensa Parviaiseen, joka seisoo naisen sivulla oikealla. -No just sen minäki haluaisin tietää, saatana. Ei se tullu takas. -Ei tullu takaisin, mistä? Kysyy Marika Parviainen, joka on samalla siirtynyt naisen eteen Helteen viereen seisomaan. -Se lähti kauppaan, ku juomiset loppu, saatana. Helle näkee että naisella on vasen silmä sinertävänä. -Milloin Kälviäinen lähti sinne kauppaan? Kysyy Helle -No... joskus, varmaa tänään... -Tänään? -Nii, aamulla, kai, en minä voi muistaa. Helle nyökkää päällä kohti naisen kasvoja. -No sekö tuon silmän on lyönyt mustaksi? -Silmän? Ei kai, tai...een...tai kai se sen varmaan löi. Parviainen katsoo Hellettä. -Ei taida tulla mitään, viedään kamarille selviämään... -Joo, minä pyydän partion hakemaan niin katsellaan sillävälän vähän tätä kämppää ja lähdetään käymään siellä pirkkalassa. Parviainen käskee naista istuutumaan keittiön tuolille, tutkien samalla ympäristöä. Tiskipöytä on tänynnä likaisia astioita, jotka on Marikan arvelujen mukaan olleet siinä jo ainakin viikon jollei kaksikin. Hellalla on kattila ilman kantta, Marika vilkaisee kattilaan, kattilassa oleva töhnä on ehkä joskus ollut keittoa. Ruokapöydällä ja pöydän vieressä lattialla on ilmaislehtiä ja mainoksia. Lattia ja pöytä on tahmeana sinne kaatuneista ruusta ja juomasta. Mistään ei löydy merkkejä siitä että täällä olisi ollut pieni tyttö. Parviainen kääntyy naiseen päin. -Oletko nähnyt täällä pientä tyttöä? Nainen tuijottaa Parviaista harittavin silmin. -Tyttöä, täällä, eei täällä oo semmosta ollu. No onneksi ei, ajattelee Parviainen. Samassa kuuluu eteisestä Nenosen tuttu ääni. -Ja päivää taloon, täälläkö on niitä väsyneitä veromaksajia? Nyt olis kyyti valtion kustannuksella ja yhden tähden majoitus tarjolla. Nenonen vilkaisee samalla keittiöön. -Jaha, täällähän on rouva valmiiksi paketoituna matkaa varten. Nainen nostaa samalla päätään ja hörähtää siihen malliin että Nenonen tulkitsee sen nauruksi. Helle ja parviainen tulevat myös eteiseen missä Nenonen ja Maijanen ovat juuri taluttamassa naista ulos asunnosta. Parviainen painaa asunnon oven kiinni perässään. -Ei sieltä mitään löytynyt. Joku sitten tunnisti sen Kälviäisen? Helle kysyy Nenoselta samalla kun he kaikki tulevat portaita alas. -Juu, siinä oli naapuri nähnyt tän Kälviäisen. Tunnisti sen kun se on käynyt aiemminkin ja kerran riidellyt tämän Anna Koivulan kanssa siinä pihalla. Koivula on tämän naapurin kanssa tuttuja joten tunnnisti kyllä miehen. -No oliko se nähnyt Kälviäisen poistuvan asunnosta, lapsen kanssa? Kysyjä on Marika Parviainen joka kulki joukon viimeisenä. Nenonen ja Maijanen ovat jo ehtineet ulko-oven eteen pysäköidyn poliisin maijan luo. Nenonen avaa auton takaoven. -Ei se sitä nähnyt. Oli vaan nähnyt tän Kälviäisen rappukäytävässä, hissiä odottamassa. Samalla Maijanen auttaa kiinniotetun naisen autoon ja lyö auton oven kiinni. -Pidetään se selviämässä yön yli, kuulustellaan aamulla ja katsotaan sitten. -Selvä, viedään pois. -Me käydään vielä Marikan kanssa siellä pirkkalassa, Kälviäisen äidillä. Josko vaikka löydettäs sieltä molemmat, sekä isä että tytär. Poliisin maija lähtee lähtee pihasta ja samalla Helle ja Parviainen huomaavat että paikalle on tullut joitakin

uteliaita talon asukkaita. He jututtavat muutomaa naapuria, jotka vielä jäivät, poliisiauton lähdettyä Kukaan heistä ei kuitenkaan ollut nähnyt Kälviäistä koko päivänä.

***** Helle pysäköi auton seitsemänkymmenluvulla rakennetun, punatiilisen omakotitalon pihaan. Marika on ensimmäisenä talon ulko-ovella ja soittaa ovikelloa. Hetken päästä oven avaa noin viisikymmenvuotias nainen. -Poliisista iltaa. -Jaa... tuolla se makaa sohvalla. -Anteeksi... -Jussi, sitähän te kuitenkin haette, ja tyttö on minun sängyssä nukkumassa. Sanoin sille heti ettei tosta tempusta paljon kiitetä. -Onko Hilma täällä? -On on. Se sanoi että Anna pyysi sitä huolehtimaan Himpusta pari päivää. Paskaa se puhui, tiesinhän minä sen, mutta ajattelin että olkoon nyt täällä hetken. -Me tultas nyt sisälle. Hilman äiti on aika huolissaan... -Joo tottakai. Anna onkin niin kiva likka, en minä ymmärrä mitä se tommosesta... Olihan ne vissii vähä aikaa... Enneku tuo niihi aineisii. Marika menee edeltä asuntoon, näkee eteisestä suoraan olohuoneeseen jossa Jussi Kälviäinen makaa sohvalla silmät kiinni, joko nukkumassa tai sammuneena. Olohuoneessa on kaksi ovea, jotka ovat molemmat suljettuja. Parviainen avaa toisen ovista, samalla selän takaa kuuluu naisen ääni. -Tuo toinen huone. Parviainen vilkaisee vielä avaamansa huoneeseen, sänky ja yöpöytä. Vierashuone, ilmeisesti Jussia varten, ajattelee Parviainen. Samalle Helle on jo mennyt sohvalla makaavan Kälviäisen luo, ravistaa tätä olkapäästä. -Herätys. Nyt pitäis lähteä meidän matkaan. Herääppä nyt! -Unh, johh! Mikä, kuka? -Poliisi. Olit sitten vähän riehunut ja lapsenkin olit napannut matkaan. Nouseppa nyt. Helle nostaa Jussia sen verran istuvaan asentoon, että saa laitettua tälle käsiraudat. Samalla Parviainen on tullut olohuoneeseen pienen, unisen tytön kanssa, työllä on pehmonalle tiukasti sylissä. -Taitaa olla Maijasen ja Nenosen keikka viedä tyttö äidilleen. Marika kumartuu juttelemaan työlle. Samalla Helle taluttaa Jussi Kälviäistä ulos asunnosta. Kari Helle tulee hetken päästä takaisin asuntoon. -No hyvä näin. Onko tyttö kunnossa? -Kunnossa on. -Mitäs nyt tapahtuu? Kysyjä on Jussin äiti, Veera Kälviäinen. -Odotellaan hetki, sieltä tulee partio kohta tähän ja viedään tyttö kotiin. Pyysin Maijasta soittamaan tälle Anna Koivulalle, että tyttö on kunnossa ja kohta kotona. -Olisin minäkin tietysti voinut soittaa... se nyt jäi kumminkii soittamatta.
